
SABBATO SANCTO AD MISSAM

Lectio 1 (Gen 1:1–2:2)

Léctio libri Génesis

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ super fáciem abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: «Fiat lux». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit Deus lucem ac ténebras. Appellavítque Deus lucem Diem et ténebras Noctem. Factúmque est vespere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: «Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis». Et fecit Deus firmaméntum divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: «Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida». Factúmque est ita. Et vocávit Deus áridam Terram congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Gérminet terra herbam viréntem et herbam faciéntem semen et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et herbam afferéntem semen iuxta genus suum lignúmque fáciens fructum, qui habet in semetípso seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: «Fiant luminária in firmaménto cæli, ut dívidant diem ac noctem et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram». Et factum est ita. Fecítque Deus duo magna luminária: lumináre maius, ut præéssset diéi, et lumináre minus, ut præéssset nocti, et stellas. Et pósuit eas Deus in firmaménto cæli, ut lucérent super terram et præéssent diéi ac nocti et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus: «Púllulent aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile volet super terram sub firmaménto cæli». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam púllulant aquæ secúndum spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum; benedixítque eis Deus dicens: «Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram». Et factum est véspere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: «Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta secúndum spécies suas et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsent pístibus maris et volatílibus cæli et béstis universæque terræ omníque réptili, quod movétur in terra». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait illis Deus: «Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini pístibus maris et volatílibus cæli et univérssis animántibus, quæ movéntur super terram». Dixítque Deus: «Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérssa ligna, quæ habent in semetípsis fructum ligni portántem seméntem, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucris cæli et univérssis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, omnem herbam viréntem ad vescéndum». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fecit, et ecce erant valde

bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfecti sunt cæli et terra et omnis exercitus eorum. Completque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere, quod patrat.

¶. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

_____ Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. ✱ Tu povedal Boh: „Bud' svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň prvý. ✱ Potom Boh povedal: „Bud' obloha uprostred vôd a staň sa delidlom medzi vodami a vodami!“ I urobil Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou, od vôd, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. A Boh nazval oblohu „neбом“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň druhý. ✱ Potom Boh povedal: „Vody, ktoré ste pod neбом, zhromaždite sa na jedno miesto a ukáž sa súš!“ A stalo sa tak. A Boh nazval súš „zemou“ a zhromaždište vôd nazval „morom“. A Boh videl, že je to dobré. Tu Boh povedal: „Zem, vyžeň trávu, rastliny s plodom semena a ovocné stromy, prinášajúce plody, v ktorých je ich semeno podľa svojho druhu na zemi!“ A stalo sa tak. Zem vyhnala trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy, prinášajúce ovocie, v ktorom je ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň tretí. ✱ Tu Boh povedal: „Bud'te svetlá na nebeskej oblohe na oddel'ovanie dňa od noci! A bud'te na znamenie pre obdobia, dni a roky! I bud'te svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetľovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvoje veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddel'ovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň štvrtý. ✱ Tu Boh povedal: „Vody, hemžite sa množstvom živých tvorov, a okrídlené tvory, lietajte ponad zem na nebeskej oblohe!“ A Boh stvoril veľkéorské zvieratá a všetky živočíchy, ktoré sa hýbu a hemžia vo vode podľa svojho druhu, ako i všetky okrídlené lietajúce tvory podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Boh ich poželal a povedal: „Plod'te a množte sa a naplňteorské vody, aj vtáctvo nech sa rozmnožuje na zemi!“ A nastal večer, a nastalo ráno, deň piaty. ✱ Potom Boh povedal: „Zem, vydaj živé bytosti podľa svojho druhu: dobytok, plazy a divú zver podľa svojho druhu!“ A stalo sa tak. Boh urobil divú zver podľa svojho druhu, dobytok podľa svojho druhu i všetky plazy podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. ✱ Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba, i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“ A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. ✱ Boh ich poželal a povedal im: „Plod'te a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“ Potom Boh povedal: „Hľa, dávam vám všetky rastliny s plodom semena na povrchu celej zeme a všetky stromy, majúce plody, v ktorých je ich semeno: nech sú vám za pokrm! Všetkým zverom zeme a všetkému vtáctvu neba i všetkému, čo sa hýbe na zemi, v čom je dych života, (dávam) všetku zelenú trávu.“ A stalo sa tak. A Boh videl všetko, čo urobil, a

hl'a, bolo to veľmi dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň šiesty. ✱ Takto boli ukončené nebo a zem, a všetky ich voje. V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil.

VIII

J

Ubi-lá- te * Dó-mi-no omnis terra:

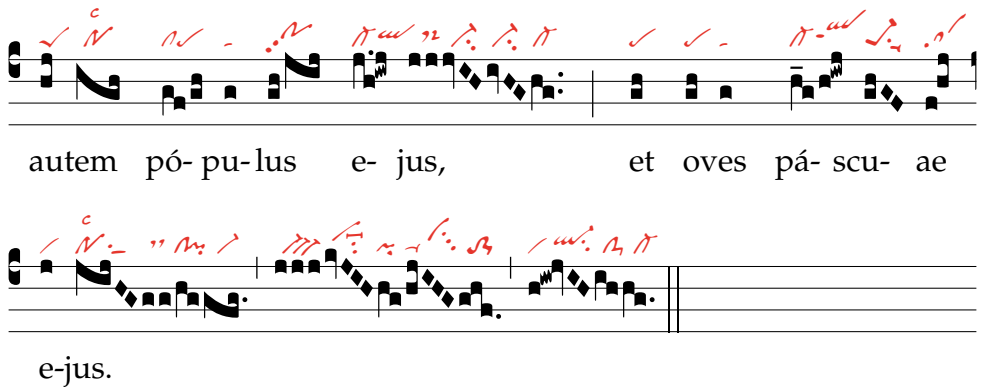
serví- te Dómi-no in laetí-

ti- a. V. Intrá- te in conspéc-tu e- jus, in exsul- ta-

ti- ó- ne. V. Sci-tó-te quod Dómi-nus i- pse

est De- us. V. I- pse fe- cit

nos, et non i- psi nos:- nos

Lectio 2 (Gen 22:1-18)

Léctio libri Génesis

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: «Abraham». Ille respóndit: «Adsum». Ait: «Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac et vade in terram Moría; atque offer eum ibi in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum ducens secum duos iúvenes suos et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, surréxit et ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul dixítque ad púeros suos: «Exspectáte hic cum ásino. Ego et puer illuc usque properántes, postquam adoráverimus, revertémur ad vos».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac fílium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et cultrum. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac Abrahæ patri suo: «Pater mi». Ille respóndit: «Quid vis, fili?». «Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víctima holocáusti?». Dixit Abraham: «Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi». Pergébant ambo páriter;

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit Abraham altáre et désuper ligna compósuit. Cumque colligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altári super struem lignórum extendítque

Abraham manum et arrípuít cultrum, ut immoláret fílium suum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamávit: «Abraham, Abraham». Qui respóndit: «Adsum». Dixítque: «Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam. Nunc cognóvi quod times Deum et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me». Levávit Abraham óculos suos vidítque aríetem unum inter vepres hæréntem córnicibus; quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus: «Dóminus videt». Unde usque hódie dícitur: «In monte Dóminus vidétur».

Vocávit autem ángelus Dómini Abraham secúndo de cælo et dixit: «Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti fílio tuo unigénito, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris. Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obædísti voci meæ».

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

— V tých dňoch Boh skúšal Abraháma a povedal mu: „Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ A on hovoril: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ, a choď do krajiny »Morja«! Tam ho obetuj ako zápalnú obeť na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem.“ ★ Abrahám vstal včasráno, osedlal osla, zobral so sebou dvoch svojich sluhov a svojho syna Izáka a narúbal dreva na zápalnú obeť. Potom sa vybral na miesto, ktoré mu označil Boh. Na tretí deň, keď Abrahám zdvihol oči, zd'aleka uvidel to miesto. Tu Abrahám povedal svojim sluhom: „Vy ostaňte tu s oslom; ja a chlapec pôjdeme až tamto. Pomodlíme sa a vrátime sa k vám.“ ★ Potom vzal Abrahám drevo na zápalnú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka; sám vzal oheň a nôž a takto šli obaja spolu. Tu povedal Izák svojmu otcovi Abrahámovi: „Otče!“ On mu odvetil: „Hľa, tu som, syn môj!“ A on mu povedal: „Drevo a oheň na zápalnú obeť je tu, kde však je baránok na zápalnú obeť?“ Abrahám mu odvetil: „Boh si už obstará baránka na zápalnú obeť, syn môj.“ A išli obaja spolu ďalej. ★ Keď došli na miesto, ktoré mu označil Boh, Abrahám tam postavil oltár, naukladal drevo, poviazal svojho syna Izáka a položil ho na oltár na drevo. Potom Abrahám siahol rukou a vzal nôž, aby zabil svojho syna. Vtedy naň zavolať Pánov anjel z neba: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ On mu povedal: „Nevystieraj ruku na chlapca a neubližuj mu! Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a neušetril si svojho jediného syna kvôli mne.“ Tu zdvihol Abrahám oči a uzrel barana, ktorý bol rohami zachytený v kroví. Abrahám poďišiel, barana vzal a obetoval ho ako zápalnú obeť namiesto svojho syna. A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“, a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vršku Pán uvidí“. ★ Pánov anjel však aj druhý raz volal na Abraháma z neba: „Na seba samého prisahám – to je Pánov výrok: Pretože si toto urobil a svojho syna, svojho jediného si neušetril predom mnou, zahrniem ťa požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo.

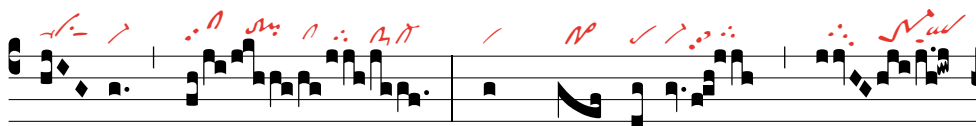
Bude ho ako hviezd na nebi a ako piesku na morskom brehu. Tvoje potomstvo sa zmocní brán svojich nepriateľov a v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslúchol môj hlas.“

VIII

Q

UI confí- dunt * in Dó-mi-no, si- cut mons

Si- on: non commové-

bi- tur in aetér- num, qui hábi- tat in Jerú- sa-

lem. ¶ Mon- tes in circú-i-tu

e- jus: et Dómi- nus in circú- i-tu

Lectio 3 (Ex 14:15–15:1)

Lectio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: «Quid clamas ad me? Ló-
quere fíliis Israel, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam et
exténde manum tuam super mare et dívide illud, ut gradiántur fílii
Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptió-
rum, ut persecuántur eos; et glorificábor in pharaóne et in omni exér-
citu eius, in cúrribus et in equítibus illíus. Et scient Ægýptii quia ego
sum Dóminus, cum glorificátus fúero in pharaóne, in cúrribus atque
in equítibus eius».

Tollénsque se ángelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos;
et cum eo páriter columba nubes, prióra dimíttens, post tergum. Stetit
inter castra Ægyptiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et
illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere
non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare, réppulit illud Dó-
minus, flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in sic-
cum; divisáque est aqua. Et ingressi sunt fílii Israel per médium maris
sicci; erat enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva. Persequ-
entésque Ægýptii ingressi sunt post eos, omnis equitátus pharaónis,
currus eius et équites per médium maris.

Iamque advenerat vigília matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis perturbávit exércitum eórum; et impedívit rotas cúrruum, ita ut difficile moveréntur. Dixérunt ergo Ægýptii: «Fugiámus Israélem! Dóminus enim pugnat pro eis contra nos».

Et ait Dóminus ad Móysen: «Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum». Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsus est primo dilúculo ad priórem locum; fugientibúsqe Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ et operuérunt currus et équites cuncti exércitus pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare; ne unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavítque Dóminus in die illo Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super litus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos; timuítque pópulus Dóminum et credidérunt Dómino et Móysi servo eius.

Tunc cécinít Móyses et fílii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

V tých dňoch povedal Pán Mojžišovi: „Čo voláš ku mne? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! Zdvihni svoju palicu a vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť stredom mora po suchu! Ja však zatvrdím srdce Egypt'anov, aby sa hnali za vami. A tak ukážem svoju moc na faraónovi a na celom jeho vojsku, na jeho vozoch a na jeho záprahoch, aby Egypt'ania poznali, že ja som Pán, keď ukážem na faraónovi, na jeho vozoch a na jeho záprahoch svoju moc.“ ★ Nato Boží anjel zmenil svoje miesto. Predtým šiel pred izraelskými vojmí a teraz sa odobral za ne. Aj oblačný stĺp zmenil svoje miesto spopred nich a postavil sa za nich. Takto sa dostal medzi egyptské vojsko a medzi izraelské vojsko. A oblak bol na jednej strane temný, na druhej osvetľoval noc, a tak sa celú noc nedalo k tamtým priblížiť. ★ Mojžiš však vystrel ruku nad more a Pán ho celú noc prudkým východným vetrom rozháňal a more vysušil. Takto sa voda rozdelila a Izraeliti prešli stredom mora po suchu, kým vody boli pre nich ako múr na ich pravici a ľavici. Egypt'ania ich však prenasledovali a všetky faraónove kone, vozy a záprahy pustili sa za nimi doprostred mora. ★ V čase rannej stráže Pán hľadel v ohňovom a oblačnom stĺpe na Egypt'anov a egyptské vojsko uviedol do zmätku. Spôsobil tiež, že im kolesá z vozov odpadávali a že len s ťažkosťou mohli napredovať. Tu Egypt'ania vraveli: „Utekajme pred Izraelitmi! Veď Pán bojuje za nich proti Egypt'anom!“ ★ A Pán povedal Mojžišovi: „Vystri ruku nad more, aby sa vody zliali na Egypt'anov, na ich vozy a na ich

záprahy!“ I vystrel Mojžiš ruku nad more a more sa za rána vrátilo na svoje pôvodné miesto, a pretože Egypt’ania utekali práve proti nemu, Pán tak zahnal Egypt’anov doprostred mora. Vody sa vrátili späť a zavalili vozy, záprahy a všetky faraónove vojská, ktoré sa za nimi pustili do mora. Nezostal z nich ani len jeden. Izraeliti však po suchu prešli stredom mora, kým vody po ich pravici a ľavici stáli ako múr. * Takto Pán v ten deň vyslobodil Izrael z rúk Egypt’anov a Izrael videl mŕtvych Egypt’anov ležať na morskom pobreží. Izrael teda videl veľký zázrak, ktorý Pán urobil na Egypt’anoch. Ľud sa bál Pána a dôveroval Pánovi i jeho služobníkovi Mojžišovi. * Vtedy Mojžiš a Izraeliti zaspievali Pánovi túto pieseň: —

~~~~~

VIII

C Anté- mus * Dó-mi-no: glo-ri-óse e- nim

hono-ri-fi- cá- tus est: equum et ascen- só- rem

pro-jé- cit in ma- re: adjú- tor et

pro-téctor factus est mi-hi in sa- lú- tem. V. Hic

De- us me- us, et hono- rábo e- um: De- us patris

me- i, et exal- tá-bo e- um. V. Dó-minus
 cón-te-rens bel- la: Dó- mi-nus no-men est
 il-li.-

Lectio 4 (Is 54:5-14)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Qui fecit te, erit sponsus tuus, Dóminus exercítuum nomen eius; et redémptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelíctam et mæréntem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te et in miseratió nibus magnis congregábo te. In moménto indignatió nis abscondi faciém meam parúmper a te et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redémptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi, ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi, ut non iráscar tibi et non íncrepem te. Montes enim recédent, et colles movebúntur, misericórdia autem mea non recédet a te, et fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupéracula, tempestáte convúlsa absque ulla consolatió ne, ecce ego sternam super carbúnculos lápidés tuos et fundábo te in sapphíris; et

ponam iáspidem propugnacula tua et portas tuas in lápides pretiósos et omnes términos tuos in lápides desiderábiles. Unívérsi fílii tui erunt discípuli Dómini, et magna erit pax fíliis tuis; in iustítia fundáberis. Procul eris ab oppressióne, quia non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit tibi.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

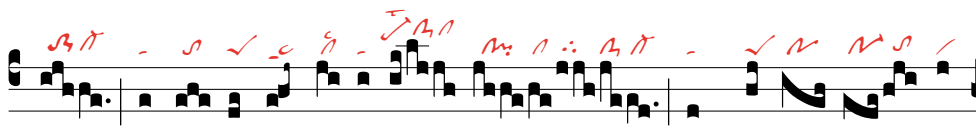
Bo manželom ti bude tvoj stvoriteľ, Pán zástupov je jeho meno, vykupiteľom Svätý Izraelov, Bohom celej zeme sa nazýva. * Ved' ako opustenú ženu a duchom skleslú povolal ťa Pán. Nuž či môže byť zavrhnutá žena mladosti? – hovorí tvoj Boh. Na krátku chvíľu som ťa opustil a veľkým zľutovaním si ťa pritiahnem. V návale hnevu som schoval svoju tvár nakrátko pred tebou, večným zmlíovaním som sa nad tebou zľutoval, hovorí tvoj vykupiteľ, Pán. * Je mi to ako v dňoch Noema: ako som sa zaprisahal, že viac nezalejú zem vody Noema, tak som sa zaprisahal, že sa nebudem hnevať na teba a že ťa nebudem karhať. Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otrasú: moja milosť neodstúpi od teba, zmluva môjho mieru sa neotrasie, hovorí Pán, tvoj zľutovník. * Biedny, zmietaný, bezútešný! Hľa, ja ti položím z drahokamu základy a tvoju postavbu zo zafíru. Tvoju obrubu urobím z rubínu, tvoje brány z karbunkulu a tvoje hranice zo vzácných kameňov. Všetky tvoje dietky budú učeníkmi Pána, vo veľkom pokoji budú tvoje dietky. Budeš upevnený v spravodlivosti, vzdialený od utláčania – báť sa nebudeš – aj od hrôzy – ved' sa ťa nezmocní.

VIII

L audá- te * Dó-minum, omnes gentes :

et collau-dá- te e- um, om-nes pó-

pu-li. ℣. Quóni-am confirmá- ta est su- per nos

mi-se- ri-cór-di- a e- jus : et vé-ri- tas Dó-

mi- ni ma- net in aetér- num.

Lectio 5 (Is 55:1-11)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Hæc dicit Dóminus:

«Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et, qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite, veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pá-nibus et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, ut delectétur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, ut vivat ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem gén-tibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis, et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum et Sanctum Israel, quia glorificávit te.

Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris et cogitatiónes meæ a cogitatiónebus vestris.

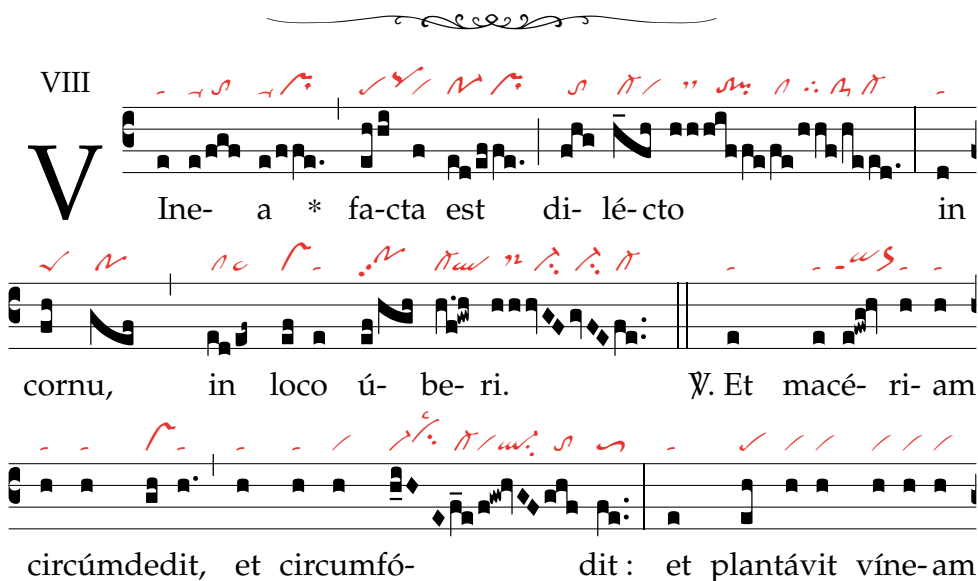
Et quómodo descéndit imber et nix de cælo et illuc ultra non revér-
titur, sed inébriat terram et infúndit eam et germináre eam facit et
dat semen serénti et panem comedénti, sic erit verbum meum, quod
egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat, qu-
æcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud.

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

Oj, všetci smädní, pod'te k vodám, a ktorí nemáte peňazí, pod'te, kupujte
a jedzte, pod'te, kupujte bez peňazí, bezplatne víno a mlieko! Čo vážite striebro za to, čo nie
je chlieb, a svoju robotu za to, čo nesýti? Počúvajte ma a budete jesť dobroty, v hojnosti sa
bude kochať vaša duša. * Nakloňte si ucho a pod'te ku mne, poslúchajte, aby vaša duša žila;
a uzavriem s vami večnú zmluvu, neklamnú milosť Dávidovu. Hľa, urobím ho svedkom
pre národy, kniežaťom a vládcom kmeňov! Ved' privoláš národ, ktorý nepoznáš, a národy, čo
t'a nepoznajú, pribehnú k tebe kvôli Pánovi, tvojmu Bohu, Svätému Izraela, lebo t'a oslávil.
* Hľadajte Pána, kým sa dá nájsť, volajte ho, kým je nablízku! Nech opustí bezbožný svoju
cestu, hriešny človek svoje zmýšľanie a vráti sa k Pánovi, on sa nad ním zmiluje, k svojmu
Bohu, ved' mnoho odpúšťa! Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie
sú moje cesty – hovorí Pán. Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od
vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok. * Lebo ako spŕchne z neba dážď a sneh
a nevráti sa ta, ale opojí zem, zúrodní ju, dá jej klíčiť a dá semä na siatie a chlieb na jedlo:
tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si
želal, a vykoná, na čo som ho poslal.

VIII

V

Ine- a * fa-cta est di- lé-cto in
cornu, in loco ú- be- ri. ¶. Et macé- ri- am
circúmdedit, et circumfó- dit: et plantávit víne-am

So- rec : et ædi-fi- cá- vit turrim in médi- o

e- ius. Et tórcu-lar fodit in e- a :

víne-a e- nim Dómi-ni Sá- ba- oth, do- mus Is-ra-ël

est.

Lectio 6 (Bar 3:9-15;3:32-4:4)

Léctio libri Baruch prophétæ

Audi, Israel, mandáta vitæ; áuribus percípite, ut sciátis prudéntiam. Quid est, Israel? Quid est quod in terra es inimicórum? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es mórtuis, reputátus es cum eis, qui apud ínferos sunt. Dereliquísti fontem sapiéntiæ! Si in via Dei ambulásses, habitásses in pace in ætérnum. Disce, ubi sit prudéntia, ubi fortitúdo, ubi sit intelléctus, ut scias simul, ubi sit longitúrnitas diérum et vita, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius? Et quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit ómnia, novit eam, adinvénit eam prudéntia sua; qui compósuit terram in ætérnum tempus, implévit eam iuméntis quadrupédibus; qui mittit lumen et vadit, vocávit illud, et obcédívit ei in tre-

móre. Stellæ autem splenduérunt in custódiis suis et lætátæ sunt. Vocávit eas, et dixerunt: «Adsumus»; luxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas.

Hic est Deus noster, non æstimábitur alter advérsus eum. Invénit omnem viam disciplínæ et dedit eam Iacob púero suo et Israel dílecto suo. Post hæc super terram visa est et inter hómines conversáta est. Ipsa est liber præceptórum Dei et lex, quæ pérmanet in ætérnum. Omnes, qui tenent eam, ad vitam; qui autem relínquunt eam, mori-éntur.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam; perámbula ad splendórem in lúmine eius. Noli dare álteri glóriam tuam et dignitátes tuas genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia, quæ placent Deo, nobis nota sunt.

¶. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

— Počuj, Izrael, príkazy života, zachyť uchom, nauč sa múdrosti! Čo je to, Izrael? Čo, že si v nepriateľskej krajine? Zostareš si v cudzej krajine, poškvrnený si mŕtvoolami, prirátaný si k tým, čo klesli do podsvetia. Opustil si prameň múdrosti. Keby si bol kráčať cestou Boha, bol by si býval vo večnom pokoji. Nauč sa, kde je múdrosť, kde je sila, kde je rozumnosť, tak poznáš zároveň, kde je dlhý život, kde žitie, kde je svetlo očí a pokoj. Ktože našiel jej miesto a kto vkročil do jej pokladníc? * Ten však, čo všetko vie, pozná ju, objavil ju svojou rozumnosťou; ten, čo pripravil pre večné časy zem a naplnil ju štvornohými zvieratami. Ak vyšle svetlo, ono ide, ak ho zavolá, poslúchne ho s chvením. A hviezdy svetia na svojich strážach a tešia sa; ak ich zavolá, odpovedia: „Tu sme!“ a veselo svetia tomu, čo ich učinil. * Toto je náš Boh a iného popri ňom uznať nemožno. Objavil každú cestu múdrosti a dal ju svojmu sluhovi Jakubovi a svojmu miláčikovi Izraelovi. Potom sa zjavila na zemi a žila s ľudmi. Ona je knihou Božích príkazov a zákonom, ktorý trvá naveky: všetci, čo sa jej chopia, dosiahnu život, čo ju však opustia, zomrú. * Obráť sa, Jakub, a chyť sa jej, choď k jej svetlu, v ústrety jej žiare. Neprepusť svoju slávu inému, ani čo cenného máš cudziemu národu. * Blahoslavení sme, Izrael, lebo nám je známe, čo sa ľúbi Bohu.

VIII

A

T-tén-de, * cæ-lum, et lo-quar : et

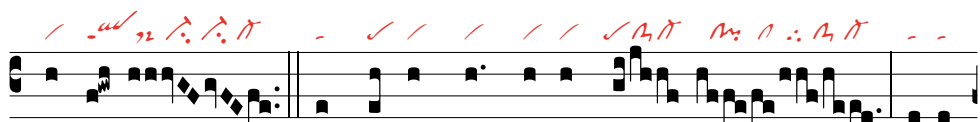
áudi- at terra verba ex o-re me- o. V. Expecté- tur

sic-ut plúvi-a e-lóqui-um me- um : et descéndant

sic-ut ros verba me- a, sic-ut imber su- per

grámi-na. V. Et sic-ut nix super fe- num : qui-a

nomen Dó-mi-ni invo- cá-bo. V. Da- te magni-túdi-

nem De-o no- stro : De-us, ve-ra ópe-ra e- jus,

et omnes vi- æ e-jus judí- ci- a. V. De- us

Lectio 7 (Ez 36:16-17a.,18-28)

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: «Fili hóminis, domus Israel habitavérunt in humo sua et polluérunt eam in viis suis et in opéribus suis. Et effúdi indignatiómem meam super eos pro sánguine, quem fudérunt super terram, et in idólis suis polluérunt eam. Et dispérsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras; iuxta vias eórum et iuxta ópera eórum iudicávi eos. Et ingrési sunt ad gentes, ad quas introiérunt, et polluérunt nomen sanctum meum, cum dicerétur de eis: “Pópulus Dómini iste est, et de terra eius egréssi sunt”. Et pepérci nómini meo sancto, quod polluérat domus Israel in géntibus, ad quas ingrési sunt.

Idcírco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: “Non propter vos ego fáciám, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluístis in géntibus, ad quas intrástis; et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus Deus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus et congregábo vos de univérsis terris et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum et spíritum novum ponam in médio vestri et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum”».

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

Pán

prehovoril ku mne takto: „Syn človeka, Izraelov dom býval na svojej pôde, ale poškornil ju svojimi cestami a svojimi činmi. Vtedy som vylial na nich svoj hnev pre krv, ktorú vylievali v krajine a poškornili ju svojimi modlami. I rozhádzal som ich medzi národy, rozosiali sa po krajinách; podľa ich ciest a podľa ich skutkov som ich súdil. Tak sa dostali k národom. Kde prišli, znesväcovali moje meno, lebo sa o nich hovorilo: »To je Pánov ľud, ale vytiahli z jeho krajiny.« I zľutoval som sa pre svoje sväté meno, ktoré synovia Izraela znesväcovali u národov, ku ktorým prišli. * Preto povedz Izraelovmu domu: Toto hovorí Pán, Jahve: Nie kvôli vám budem konať, dom Izraela, ale pre svoje sväté meno, ktoré ste znesväcovali u národov, ku ktorým ste prišli. Posväťím svoje veľké meno, znesväcované u národov, ktoré ste znesväcovali uprostred nich; i budú národy vedieť, že ja som Pán – hovorí Pán, Jahve –, keď na vás pred ich očami ukážem, že som svätý. * I vezmem vás z národov a pozbieram vás zo všetkých krajín a zavediem vás na vlastnú pôdu. Potom budem na vás kropiť čistou vodu, že sa očistíte; od všetkých vašich škvrn a od všetkých vašich modiel vás očistím. * A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľa mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich. Budete bývať v krajine, ktorú som dal vašim otcom, a budete mojim ľudom a ja budem vaším Bohom.

VIII

S Ic-ut cer- vus * de-sí-de-rat ad fontes aquá- rum:

i- ta de- síde-rat ánima me-a ad te, De- us.

¶ Si-tí- vit ánima me- a ad De-um vi-
 vum: quando véni- am, et appa- ré-bo
 ante fá- ci- em De- i me-i? ¶ Fu-é- runt
 mi-hi lácrimae me- ae panes di-e ac no- cte,
 dum dí-ci- tur mi-hi per síngu-los di- es:
 U- bi est De- us tu-us?

Epistola (Rom 6:3-11)

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: Ignorátis quia, quicúmque baptizáti sumus in Christum Ie-
sum, in mortem ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum

illo per baptísmum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectionis érimus; hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

Bratia: neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom.

* Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu.

* Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.

VIII

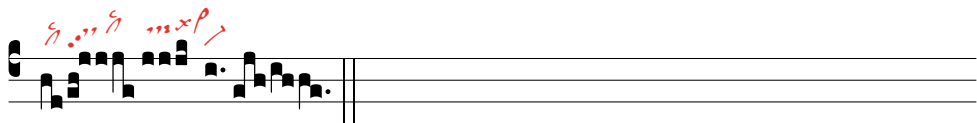
A L le lu ia.

℣

C Onfi-témi-ni Dó-mi-no, quó-ni-am

bonus: quó- ni-am in saécu-lum mi-se-ri-cór-di-a

e- jus.

Evangelium - Anno A (Mt 28:1-10)

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum. ℟. Glória tibi, Dómine.

Sero autem post sábbatum, cum illucésceret in primam sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræ motus factus est magnus: ángelus enim Dómini descéndit de cælo et accédens revólvit lápidem et sedébat super eum. Erat autem aspéctus eius sicut fulgur, et vestiméntum eius cándidum sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes et facti sunt velut mórtui.

Respóndens autem ángelus dixit muliéríbus: «Nolíte timére vos! Scio enim quod Iesum, qui crucifíxus est, quæritis. Non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, vidéte locum, ubi pósitus erat. Et cito eúntes dícite discípulis eius: “Surréxit a mórtuis et ecce præcédit vos in Galiléam; ibi eum vidébitis”. Ecce dixi vobis».

Et exeúntes cito de monuménto cum timóre et magno gáudio cucurrérunt nuntiáre discípulis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: «Avéte». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: «Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galiléam et ibi me vidébunt».

℣. Verbum Dómini. ℟. Laus tibi, Christe.

Ked' sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. ✱ Anjel sa prihovoril ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Pod' te, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choď te povedať jeho učeníkom: »Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.« Hľa, povedal som vám to.“ ✱ Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. ✱ A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choď te, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.“

Evangelium - Anno B (Mc 16:1-8)

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

V. Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum. **R.** Glória tibi, Dómine.

Cum transísset sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane, prima sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: «Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti?». Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupéerunt.

Qui dicit illis: «Nolíte expavéscere! Iesum quáeritis Nazarénum crucifíxum. Surréxit, non est hic; ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis eius et Petro: “Præcédit vos in Galilæam. Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis”».

Et exeúntes fugérunt de monuménto, inváserat enim eas tremor et pavor, et némini quicquam dixérunt, timébant enim.

V. Verbum Dómini. **R.** Laus tibi, Christe.

Ked' sa pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakubova i Salome nakúpili voňavé oleje a išli ho pomazať. V prvý deň týždňa, skoro ráno, po východe slnka,

---

prišli k hrobu. ✱ A hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“ Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký. ✱ Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a střípli. ✱ On sa im prihovoral: „Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. Vstal z mŕtvych. Niet ho tu. Hľá, miesto, kde ho uložili. Ale choďte a povedzte jeho učeníkom a Petrovi: »Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte, ako vám povedal.«“ ✱ Vyšli a utekali od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a strach. A nepovedali nikomu nič, lebo sa báli.

Evangelium - Anno C (Lc 24:1-12)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam. ℞. Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum, valde dilúculo venérunt mulíeres ad monuméntum portántes, quæ paráverant, arómata. Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto et ingræssæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: «Quid quæritis vivéntem cum mór-tuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset, dicens: “Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifígi et die tértia resúrgere”».

Et recordátæ sunt verbórum eius et regræssæ a monuménto nuntiavérunt hæc ómnia illis Undecim et céteris ómnibus. Erat autem María Magdaléne et Ioáнна et María Iacóbi; et céteræ cum eis dicébant ad apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista, et non credébant illis.

Petrus autem surgens cucúrrit ad monuméntum et procúbens videt linteámina sola; et rédiit ad sua mirans, quod factum fúerat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

---

prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli od hrobu odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. ✱ Ako nad tým rozpačito

---

uvažovali, zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odeve. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovori: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«“ ✱ Tu sa rozpamätali na jeho slová, vrátili sa od hrobu a toto všetko zvestovali Jedenástim i všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova. A s nimi aj iné to rozprávali apoštolom. Ale im sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. ✱ No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. I vrátil sa domov a čudoval sa, čo sa stalo.

